

## Umerii tăi

Nicu Hăloiu

---

Umerii tăi

Te priveam cum dormi, adâncită-n visare  
peste ochii tăi verzi cu pleoapele grele,  
vedeam orizontul ce pătrunde în mare,  
rostogolind în adânc noaptea cu stele!

Ți-am atins drăgăstos părul moale și fin,  
și parcă palma-mi era o adiere de vânt  
ce mângâia un lac unduindu-se lin,  
și-n somnul tău blând, era întregul pământ!

Încetișor, apoi m-am întins lângă tine,  
dorind să te simt, cu atingeri ușoare  
și dintr-o dată m-a prins o stare de bine  
ca o plutire către adâncul de mare!

În somnul tău greu, eu auzeam o chemare  
o chemare-ntr-un vis să-l trăim amândoi,  
să fim printre stelele care-alunecă-n mare  
când îți sărut umerii atât de rotunzi și de goi!